

Stalpraet

In dit nummer:

- Legmeermanege
- Fjordenrit
- Vergeten stukjes
- Gambia
- De Pyreneeën

Inhoudsopgave

Wist u dat?	3
De Legmeermanege - veranderingen	3
Fjordenrit in Blaricum	4
Ruiterweekend stal Venhof	6
Volle maan en volle zon in Herkenbosch	8
Zitles in Elburg	9
Leonie en Woody	10
Paardrijden in Gambia	11
Trektocht in de Pyreneeën – 10 tot 17 september 2017	12
Wist u datjes uit Frankrijk	15

Van de Redactie

Hallo ruiters

Sinds de laatste Stalpraet hebben we alweer een prachtige zomer gehad. Enkele van ons hebben tijdens hun vakantie van de gelegenheid gebruik gemaakt om mooie ritten te paard te maken. Zo vertelt Elisah ons over haar rit over het strand in Gambia.

Dineke, Gesine, Charlotte en Laura waren weer naar Zuid-Frankrijk afgereisd om daar een trektocht door de Pyreneeën te maken.

Door de ziekte van Hans Zweers is het een en ander veranderd op de Legmeer manege. Hierover kan je meer lezen in deze Stalpraet op pagina 3.

Inmiddels hebben we alweer een buitenrit gemaakt dit keer op Fjorden. We hopen dat jullie met veel plezier de verslagen over de Fjordenrit zullen lezen.

Groetjes Dineke en Marije

Colofon

De Stalpraet is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:

9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:

bbr.evenementen@yahoo.com

Website:

www.bigblueruitersport.nl

Redactie:

Dineke Hoekstra

Marije Verduijn

Bankrekening:

NL18 ABNA 0545 9290 40

KvK handelsregister:

Nr: 34249074

Manege:

Elke donderdagavond rijden we in de Legmeermanege in Amstelveen

Tel. 020 – 645 3922

Foto voorpagina:

De foto op de voorpagina is van Dineke Hoekstra

Wist u dat?

- Gerrit op de motor aangereden is door een auto?
- En hij daardoor 6 ribben heeft gebroken?
- Evert geopereerd is aan een dubbele liesbreuk?
- Hans Jagtenberg is verhuisd naar de Wijk in Drenthe?
- En hij daardoor de snertrit in de ochtend in Egmond niet meer zal voorrijden?
- Hij is nog wel de voorruiter bij de middagrit.
- Vier dames weer zijn gaan paardrijden bij Domaine de Fcaud in Frankrijk?
- En dat het qua weer wel tegenviel? Kou, regen. Ook wel zon en warmte, maar niet veel.
- Er het een en ander veranderd is op de Legmeer? Zie verderop.
- Leonie heel gelukkig is met bijrijdpaard Woody?

De Legmeermanege - veranderingen

In de zomer kreeg Hans Zweers een zware beroerte, waardoor hij nu halfzijdig verlamd is. Heel augustus hebben we niet gereden op de Legmeermanege. Zijn familie was druk in de weer met de zorg voor Hans. En met bedenken wat ze nu gaan doen met de manege.

Bert en Jean-Jacques rijden voor tijdens een rit in het Amsterdamse bos

Begin september heeft het bestuur een vergadering gehad met Nel en Doortje Zweers hierover. Zij hebben besloten de manege voorlopig voort te zetten, waarbij Doortje nu

fulltime werkt op de manege als instructrice, ook op de donderdagavond. We hebben dan ook in september afscheid genomen van Bert als instructeur.

Een andere verandering is de wijze van betalen. De betaling voor de lessen gaat niet meer via de BBRR. In de plaats hiervan moet een ieder een 10 rittenkaart kopen of losse lessen betalen. De indeling van wie op welk paard rijdt wordt op de donderdag door Doortje of Nel bepaald. Dit houdt ook in dat er aanzienlijk minder werk is voor Dineke (qua financiën) en voor Gesine (qua indeling). De bardienst wordt nu gedaan door Nel en er zijn helpers aanwezig die de staldienst doen.

Nel en Doortje zijn ook op zoek naar nieuwe paarden. Zo had Marije de primeur om op Tristan te rijden, een Tuigpaard. Echter die hebben ze niet gehouden. Was toch te heftig. Het bleek dat het paard ook niet goed kon wennen op de manege. Hij had altijd met zijn halfbroer voor de koets gereden en het was

duidelijk dat hij die mistte. Ze zijn ook bezig geweest om een Fjord te kopen, maar die wilde niet de trailer in. We hebben nu al wel meer keus in paarden. Zo worden nu ook Betty, Remy en Sarah ingezet.

Gesine met Araby

En er zijn veel nieuwe ruiters bijgekomen. Het bleek dat nogal wat ouders van kinderen die op de Legmeer rijden ook wel wilden leren rijden. Ze hadden een les op woensdagavond hiervoor ingesteld, maar dat is nu verschoven naar de donderdagavond. Een les met 9 ruiters! Dat is lang geleden dat we zo'n grote groep in de les zagen. De lessen zijn ook iets veranderd: het eerste uur start om 19:15 en het tweede uur om 20:15.

Het Bestuur

Fjordenrit in Blaricum

Ik heb al meerdere keren buitenritten gemaakt bij Fjorkahoeve. Als Fjorden liefhebster is dit voor mij het paardenparadijs!

Eros was de fjord waarop ik me deze ochtend door de prachtige Gooische natuur mocht voort bewegen. Hij is de grootste fjord van de stal. We hadden heerlijk weer en waren in

goed gezelschap van Karin, de eigenaresse en Mariska, de voorruiter. We waren met een klein groepje, 5 totaal. Ik heb gewoon weer voor de zoveelste keer ontzettend genoten. Ik ga vanaf oktober hier lessen nemen waarbij we heel vaak lekker naar buiten gaan.

Simone Dassen
BBL-lid

Het was zover. Op 17 september reed ik met Astrid richting Blaricum naar de Fjorkahoeve. We hadden ons ingeschreven voor de half-gevorderdenrit en hadden er zin in. Dankzij de routebeschrijving en het kaartje gemaakt door Simone vonden we het zo. We waren zelfs te vroeg. De Fjorden stonden al opgesteld aan het hek, maar waren nog niet allemaal gezadeld. We maakten kennis met eigenaresse Karin. Terwijl we nog een broodje aten en wat kletsten in het zonnetje, werden de paarden voor ons opgezadeld. Twee van de paarden kregen hoefschonen aan, een alternatief voor hoefijzers. En een goede oplossing als je de hoeven wilt beschermen voor te veel slijtage van het rijden op bestrating of als de hoeven wat gevoelig zijn.

Simone kwam sportief op de fiets vanuit Bussum en vervolgens konden de paarden worden toegewezen. Simone mocht op een iets grotere Fjord waar ze al eerder op gereden had. Astrid kreeg een lieve kleine met mooie wildstreden op de voorbenen. Mijn paardje was Muis en bleek een zwangere dame van maar liefst 21 jaar.

We stapten op het terrein op onze paarden en volgden Mariska het hek uit. Karin reed met ons mee op een relatief jong paard dat nog veel te leren had. Een kruitwagen langs het pad bijvoorbeeld was nog erg spannend voor hem, terwijl de andere paarden er geen probleem mee hadden. Het paard van Astrid en mijn paard moesten wel erg aangemoedigd worden om door te stappen. Maar ook met zweepje bleef Muis toch op een bepaald staptempo steken, wat mij deed besluiten om maar ons eigen tempo te lopen en te zorgen dat ik weer bij de groep was op het moment dat we een weg moesten oversteken.

We hebben eigenlijk maar één doorgaande weg hoeven oversteken. De andere kruisingen waren fiets- of wandelpaden, want we waren al gauw in het heidegebied.

De Tafelbergheide

Hier en daar waren de heidestruiken nog paars. Mooi hoor. Omdat het goed weer was met een heerlijk zonnetje waren er veel mensen aan het wandelen, maar dat waren de paarden duidelijk ook gewend. Het eerste galopje over een breed zandpad moesten we helaas eerder afbreken omdat Muis een hoefschon verloor. Karin reed ervoor terug en vond hem al snel. De schoen was ook gauw weer aan dus konden we weer verder. Het tweede galopje ging erg lekker, iedereen genoot.

Simone, Astrid en Marije

Nog even een groepsfoto op de heide. Hierna hebben we nog behoorlijk lang gedraafd en toen waren we alweer op de terugweg. Toch

nog even draven in de berm langs een weggetje. Bij Blaricum zelf kwamen we een gezellig in blauw/wit gestreepte kledij gestoken golfteam tegen. Het bleek dat die dag er een golf-evenement was. De golfteams moesten in verschillende weilanden rondom Blaricum een hole spelen en dan weer naar het volgende weiland wandelen. Leuk concept hoor.

Nog even een stukje door Blaricum en we waren weer bij de Fjorkahoeve. De paarden werden verzorgd, maar mochten nog niet de wei in, want er kwam nog een moeder met twee kinderen een buitenrit maken. Na nog even wat napraten, bedankten we Karin en Mariska voor de leuke rit en gingen we weer huiswaarts. Zeker voor herhaling vatbaar

*Marije Verduijn
BBL-lid*

Ruiterweekend stal Venhof

In de vorige Stalpraet zijn we wat inzendingen over het ruiterweekend vergeten. Hierbij alsnog de vergeten stukjes.

Zoals elk jaar als wij op ruiterkamp gaan is het een abnormaal drukke vrijdag op de snelwegen. Best wat oponthoud, maar tegen etens-tijd waren we er. Ons ontvangstcomité was Evert die net met zijn maaltijdsalade klaar was. Dineke was onderweg voor boodschappen, dus gingen we ook maar bestellen, want over een uur moesten we al klaar staan voor de avondrit.

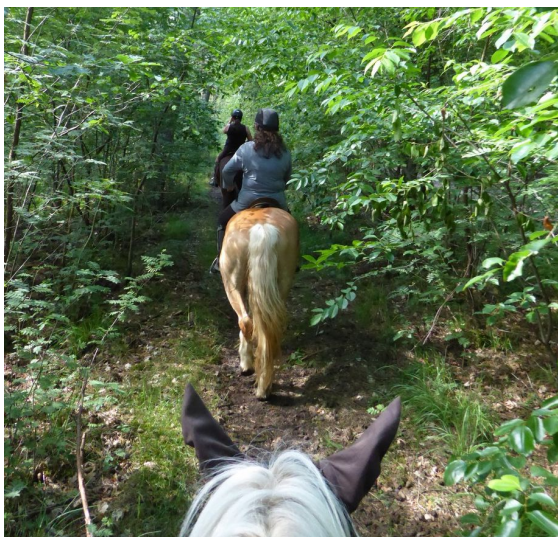

Na het eten bezichtiging van de hutten. Ik had samen met Tinie ingeschreven en omdat Tinie door zijn gezondheidsproblemen heel wisselende nachten had, wilde hij graag een hutje alleen, wat kon tegen een meerprijs. Het viel een beetje tegen dat er juist in dat hutje geen wc was, maar goed hij kon zich terug trekken, dat was ook wat waard. Familie Goede had ook zo'n hut, de rest van de groep deelde de grote hut met badkamer. Het werd voor iedereen kamperen, maar dank zij het leuke groepje geen onvertogen woord.

Mijn paard werd Zappie. Bij een rondgang had ik al kennis gemaakt met haar en ze leek me wel leuk. Tot mijn grote vreugde werd zij mij toebedeeld voor het weekend.

Meisjes van de manege zeiden dat ze haar altijd een snoepje gaven als ze het bit in deden, omdat ze anders de mond niet open deed, maar dat leek me een beetje overdreven. De volgende ochtend nam ze het bit gewoon, ook zonder snoepje.

Ik moet wel toegeven dat bij dit paard eten wel heel hoog op de ranglijst stond, want wat ik ook deed, elk groen sappig blaadje dat zich ging aanbieden werd door haar verorberd en ook die wat moeilijker te bereiken waren. Ze bleef weliswaar niet staan om twijgjes te plukken, want dat mocht niet, maar alles wat in haar reikwijdte kwam probeerde ze te happen. Kortom, ze deed haar naam alle eer aan. De voorruitster zei natuurlijk dat de paarden niet mochten eten, maar Zappie hield zich bij geen ruiter aan die afspraak. Verder was Zappie wel braaf en deed wat we van paarden verwachten, namelijk vrolijk in draf en galop door de bossen, aardig voor mens en ander dier.

De avondrit was leuk, vol afwisseling van de gangen en een mooie omgeving. Het weer deed ook mee, warm maar niet té. Na het rijden bij de hutjes gezellig gebabbeld en nagepraat.

Het ontbijt was een klein feest met voor iedereen gebakken eieren van eigen kippen. De volgende dag weer heerlijk op Zappie gereden. De rit was langer en warmer en daardoor werden natuurlijk de stapperiodes wat langer. En bij deze rit hadden we een stop bij een restaurant om wat te drinken. Weer een heel ander gebied, maar elke keer gingen we wel de IJzeren Rijn (een oud stilgelegd treinspoor) over.

Zaterdagavond kwamen Charlotte en JJ de groep nog aanvullen. Het werd een gezellige avond.

Zondag had de manege een puzzelrit georganiseerd, waarvoor zich heel wat mensen hadden ingeschreven en wij ook één van die groepen waren. Je moest van nummer tot nummer rijden, net als bij de fietsroutes en op bepaalde punten stonden een paar mensen die een opdracht voor je hadden die in het teken van het thema 'Treinroef' stond.

De leukste vond ik het verhaal dat de trein komt aanstomen en door de rovers gestopt wordt. Wij vormden twee aan twee met de

paarden de trein, even wegrijden tsjoef en oehoe oefenen en dan weer op de controlepost af in draf met alle treingeluiden van stoom af laten en remmen erbij plus armbewegingen! Zie je het voor je? Een prijs hebben we niet gewonnen, maar lol hadden we wel. Het duurde wel allemaal erg lang, want natuurlijk verdwaalden we en reden we even te ver en moesten weer terug, en zo voort.

Tijdens het eten werden we getrakteerd op 'line Dance' met live band. En toen was het mooie weekend al weer afgelopen.

*Gesine Alkema-Westphal
BBL-lid*

Volle maan en volle zon in Herkenbosch

Eerst maar een paar tegenvallers noemen. Gesine en ik hadden een apart huisje voor ons tweeën gehuurd maar daarin bleek geen wc en douche te zijn... En we hebben dit weekend ook niet mogen genieten van een Evert Goede Kampvuur. Jammer!

De niet-ruiters

Maar afgezien daarvan was het een heel fijn weekend. Ook voor mij als niet-ruiter. Op zaterdagmorgen ben ik op mijn eentje naar een uitkijktoren in het bos gewandeld. Het uitzicht viel wat tegen. Aan de voet van de toren vond ik een heleboel dode kevers van de soort die ik als kleine jongen ving onder beukenheggen en verzamelde in lege luciferdoosjes. Heerste er een keverziekte?

Ik vond het interessant om het nationaal park Meinweg een beetje te verkennen. Hier bleek de niet meer in gebruik zijnde IJzeren Rijn pal achter Stal de Venhof te lopen, de spoorlijn waarvan wordt gefluisterd dat hij opnieuw in gebruik wordt genomen. Jammer voor de natuur!

Oeps

's Middags een mooie wandeling met Evert. Door het bos naar een ven waar een stel dames hun paarden een bad lieten nemen. Wij vonden onze route van paddenstoel naar paddenstoel en Evert vergastte mij op spannende verhalen.

Op zondag gezellig met Arianne, Marleen en Evert naar een punt ergens in het bos waar wij onze rijdende clubgenoten konden zien passeren. Altijd weer leuk om te zien hoe zij genieten van hun rit. Om jaloers van te worden... Wat was het warm zeg!

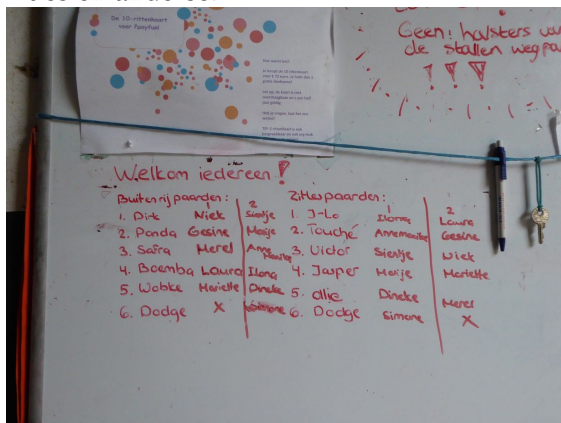
Ook Marleen wil ik bedanken voor haar prachtige verhalen!

Wat ik niet gauw zal vergeten is dat wij allemaal samen 's nachts een stralende volle maan opzagen komen en het grasveld verlichtten.

Tinie Akkermans
BBB-lid

Zitles in Elburg

7.00 uur, een beetje te vroeg uit bed voor een zondag ochtend, maar Elburg lonkt en paarden werken op mij als een magneet- dus schiet ik in de kleren en na de koffie gaat het alweer. Precies half tien op het terrein van Manege Elburg, schouderklopje voor mezelf. De paarden worden al gauw ingedeeld. Het blijkt dat we in twee groepen rijden: terwijl de ene groep de buitenrit doet, krijgt de andere zitles en andersom.

Ik deed samen met Merel, Niek, Mariette en Laura eerst de buitenrit en wel op Panda, nee geen zwart-witte tinker maar een hele grote vos! De zwart-witte tinker zat ook in de groep, maar die had een andere naam en daar zat Laura op. Op stal was Panda heel braaf, hij werd alleen een beetje ongeduldig toen ik

wat moeite had om een steentje uit zijn hoef te krijgen. Omdat hij andere paarden niet achter zich duldde, was ik de laatste in de rij. Wij gingen al snel draven op een zandpad, daarna veel smalle weggetjes tussen hoge bomen door richting een landgoed. Mooie vergezichten en doorkijkjes. De Fries van Mariette gleed één keer behoorlijk weg, bijna op zijn kont. Verder verliep alles vlekkeloos. Ik miste wel een galopje, maar kreeg mijn kans toen ik een beetje achter geraakt was langs een weiland. Panda luisterde uitstekend, sprong rustig aan en na 50 m waren we al weer bij de anderen, op tijd voor de groepsfoto.

Dan kwam de wissel en ik kreeg de donkerbruine Touché voor de zitles, kleiner, veel smaller en beweeglijker. Allemaal oefeningen

om met je zit te sturen. Ik moest wel eerst even wennen aan dit behoorlijk voorwaartse paard dat met een lange (wel strakke) teugel moest worden gereden. Snel bleek dat Touché voor mij een soort superpaard was: Mischa de instructrice vertelde dat deze merrie Z-dressuur had gelopen, wow. Je hoefde maar even je been op de singel te leggen en ze ging wijken.

Lachen was het toen we de slalom pionnetjes in galop zouden nemen. Het voelde prima, maar ineens voelde ik een tussendoorsprongetje dat ik niet kende en ik dacht dat er iets fout ging, maar Mischa zei dat Touché ging changeren, omdat ze dat zo had geleerd voor

de proeven. Ik moest gewoon blijven zitten en mijn oefening doen en zij deed het werk in een mooi ritme, links rechts links rechts- wat een ervaring! En ze leek in tegenstelling tot mij niet moe te worden. Als we niet galoppeerden, draafden we. Iedere keer de slalom en sturen met je zit, niet met de teugels. Eén keertje een paar rondjes terug naar de stap, omdat Mischa zag dat wij allemaal moe werden. Het was echt een hele pittige les, maar wat heb ik genoten op Touché die alles kon!!

*Gesine Alkema – Westphal
BBL-lid*

Leonie en Woody

Leonie Sta heeft een bijrijdpaard: Woody. Hierbij een kort stukje over en foto's van Woody

Het gaat goed met rijden, ik rij ongeveer 2 à 3 x per week en ga mee met wedstrijden. Woody is nu geplaatst voor de L1 samen met zijn eigenaresse (na 4 wedstrijden in de B, super goed).

Is wel een makkie voor hem, want hij heeft met één van zijn vorige eigenaren ZZlicht gelopen. Ik leer heel veel van hem. Is heel anders dan manege paarden, hij reageert heel goed op de hulpen en is bijna bomproof. Ik ben laatst met hem op de wei gaan rijden en dat vond ik best spannend, maar alles ging goed.

Wel of niet springen?

Leonie met Woody

Buitenbak doet ie ook braaf, kan alleen niet in het bos rijden alleen, aangezien we te ver weg zitten. Langzaam maar zeker kom ik een beetje van mijn angst af om de controle te verliezen. En het is een lieverd, dus ik vind het heerlijk om met m te knuffelen en wandelen en doen. Ik vermaak me wel.

*Leonie Sta
BBB-lid*

Paardrijden in Gambia

The smiling coast of Africa!

Wat een ervaring, een reis naar Gambia..... Afrika!

Een andere wereld, geen standaard Europa tripje, zenuwachtig voor hoe het zou uitpakken, niet wetende wat we allemaal voor mooie momenten zouden gaan beleven, begonnen wij vol spanning onze trip naar een plek welke bekend staat als "The smiling coast of Africa".

Het land doet zijn naam zeker eer aan. Iedereen lacht je tegemoet en is vriendelijk. Wanneer je de juiste mensen om je heen hebt en je niet zomaar met alle winden mee waait, kan je echt prachtige dingen beleven.

Onze gids heeft ons heel de week op sleeptouw genomen en ons veel van het land en de cultuur laten proeven.

Je maakt heel bijzondere dingen mee.

Wanneer je lekker op je strandbedje ligt en ineens een luid geloei hoort, sjokt er zomaar ineens een koe voorbij.

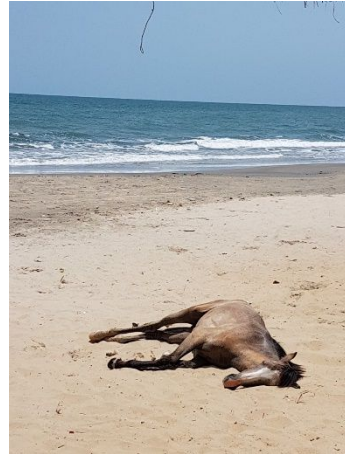
Een hond ligt verderop in de branding te luieren en paarden lopen voorbij.

Zo kwamen we Amadou tegen, een lieve jongen die heel de week 4 paarden verzorgt.

Hij loopt over het strand met zijn paarden om toeristen te vermaken met een leuk ritje (uiteraard om wat geld te verdienen en zijn paarden te kunnen verzorgen, het land is enorm arm).

Zo stond ik met zijn paard te knuffelen en wilde hij mij op het paard aan de teugel meenemen voor een rondje stap of draf over het strand. Ik vertelde hem dat ik in Nederland zelf reed en dat ik niet die begeleiding nodig had. We raakte aan de praat en hij nodigde me uit voor een strandrit met zijn twee. Hij beloofde me dat het een prachtige rit zou worden. We maakte een afspraak voor de laatste dag van mijn vakantie.

Om 11u stond ik klaar om met hem op pad te gaan, wat ging hier gebeuren??? Amadou had een hele paardenfamilie meegenomen. Papa, mama en hun veulen kwamen aangelopen, ook de hond liep mee dus we gingen met zijn zessen ons avontuur beginnen. We hebben een 2uur durende rit gemaakt in de stralende zon, langs de zee, door de zee en over land. Onverharde wegen, gammele bruggetjes, langs rijstvelden en onder mangobomen door, we hebben alles voorbij zien komen. Het was prachtig!

Het veulentje heeft de hele rit dapper mee gehobbeld. Heel bijzonder!

Als afsluiter zijn we de zee in gelopen om wat afkoeling te zoeken. Zwemmen met de paardjes. Wat een belevenis!!!

Een ervaring om nooit meer te vergeten.....

*Elisab Brautigam
BBL-lid*

Trektocht in de Pyreneeën – 10 tot 17 september 2017

Zondag

Vlucht vanuit Schiphol was om 13.55 naar Toulouse. Op de parkeerplaats van het vliegveld troffen we Ciska en Caroline uit Geleen voor de eerste keer aan, zij wachtten al vanaf de ochtend op een transfer van Patrick. Patrick kwam met het busje om ca 17.30.

Samen met Gesine, Dineke en Charlotte kregen we de 4 persoons kamer bij Fcaud.

Maandag

Regenochtend. Paarden gehaald, gevoerd en gezadeld. Tocht begon ca. 11.00, regen regen regen.

Het werd een natte tocht de hele dag, jammer. Overnachting in een hotelletje: Gerund door fransman/vrouw, heerlijk gegeten Diner: vooraf charcuterie, Canard, Sla, frites, toe: kaas en taart. Er zaten nog een paar hikers aan

tafel, die veel interesse hadden in het schilderij wat net naast Charlotte aan de muur hing. Kamer met de ladies, kamers met allemaal bedden. De heren hadden ook een kamer samen.

Dinsdag

Halfbewolkt: paarden gevoerd en gezadeld, door naar Gîte de la Forge. Diner: Salade chèvre chaud, Riz Pilav, Poulet, Panne Cotta. Slaapzaal met alle ladies op een kamer, stapelbedden.

Het was overigens een uitdaging vandaag om iedereen op het paard te hijsen. Dit gold ook in het bijzonder voor mij.

Woensdag

Stralende dag, vervolg naar boerderij van franse "Boer zoekt Vrouw" Patrick. Geslapen in een koeienstal op matrassen op de grond. Diner: witlof schuitjes met dressing, BBQ, vlees van eigen koe, steak hachee, aardappels, sla. Op het terras van Patrick. Douche: emmer koud water. Wastafel: kraan naast stal.

Donderdag

Regendag,
Lunch in een soort houten hut, waar we een vuurtje stookten om op te drogen. We damp-ten!!

Richting Italiaanse boerderij/familie met pizza oven. Geslapen op de hooizolder met iedereen een matras op de grond. Keuze uit 3 pizza's in de avond: Jambon, Artisjok of Ansjovis.

Wastafel: buitenkraan naast oude stallen. Toilet: ton met een wc bril erop en zaagsel.

Vrijdag

Halfbewolkt en af en toe mooi. Terug naar Fcaud. Diner Kip, rijst, sla etc. Paarden terug gebracht naar de wei. Einde rijden.

Zaterdag

Met auto naar Limoux en vandaaruit naar Carcassonne, gewandeld, gewinkeld, geluncht en met een Rondvaartboot.

Koffer pakken. Laatste diner en laatste nacht.

Zondag

Wekker 06:40. Ontbijt 07:00 Vertrek Toulouse 07:30. Vlucht 10.55 naar Amsterdam.

Ruiter	Paard
Chantal	Tiffany
Ben	Robin
Freddy	Gipsy
Pieter	Stella
Catherina	Tom
Gesine	Fallone
Dineke	Chanel
Charlotte	Orange
Laura	Cappucino
Ciska	Fleur de Lys
Carolien	Melody
Patrick	Plop

Wist u datjes uit Frankrijk

- We de eerste dag een hele steile berg met keien en blubber op moesten lopen? Dit voor velen van ons een echte uitdaging was.

- We zijn aangevallen door een wespen nest waardoor er een ware Rodeo ontstond? Gelukkig bleef iedereen zitten (maar net)
- Charlotte's bifi worstje uit haar handen en mond werd geslagen door een terugzwiepende tak?

Roken is belangrijk!

- Gesine lopend met paard en al aan de hand wegglibberde in de modder toen we een lastige afdaling moesten lopen. 4 andere dames besloten toen hun paard zelf naar beneden te laten lopen en ge-4 handje in handje het modderpad afgingen, waarbij ze elkaar vasthielden aan gewas en hekwerken.

- Gesine's hoofdstel brak op donderdag en met Plop's hoofdstel verder ging?
- Laura van huis uit opdracht had gekregen om een "fransman" te versieren?
- We hebben gelogeerd op woensdag bij een franse "boer zoekt vrouw" ?

- Er dagelijks "een abrikoos" in de klok zat rond 17:00 ?
- We donderdag zo nat waren dat we dampen in een blokhut voor het houtvuur?
- We hebben geslapen in een koeienstal, waarvan het vermoeden bestond dat er ook ratten liepen, die je kon afleiden met een stukje stokbrood?

- Dat Joni biefstuk spiesen had van een eigen koe en dat dit een vreselijk vervelend beest moet zijn geweest?
- Dat Chantal uit België de hele dag op zoek was naar takken en bladderen om haar tanden te flossen. Laura heeft haar toen een trucje geleerd “flossen met je eigen haar”.

- We heerlijke houtoven pizza's hebben gegeten bij het laatste overnacht adres? We sliepen daarna allen op 1 zolder.

- Laura, Charlotte, Caroline en Ciska in Carcassonne op de “Zonnebloem Rondvaartboot” een tocht hebben gemaakt?
- Het Belgisch voor: Mijn achterwerk = Mijn Poep. Alle Belgen hadden pijn aan hun Poep. Tja ik heb dit echt niet verzonnen.
- We tot boven 2000 m zijn geklommen en we zelfs bij een in de zomer gesloten skistation zijn geweest?

- We een super leuke groep en vakantie hadden

